

CERKVENI GLASBENIK.

Organ Cecilijinega društva v Ljubljani.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z muzikalno prilogo vred 2 gold., za ude Cecilijinega društva in za cerkve ljubljanske škofije 1 gold. 50 kr.

Vredništvo in opravišstvo sta na mestnem trgu št. 10.

Cerkveno leto in cerkveni koledar.

„Cerkveni Glasbenik“ je v svojem 5. letniku obravnaval dolžnosti oseb delajočih na koru in je med drugim rekel, da je pevskega vodji, ki je v naših krajih navadno ob enem tudi orglavec, potrebno znanje cerkvenega t. j. latinskega jezika, ker so vsi liturgični pevski teksti v tem jeziku zloženi. Res, da najboljšo razumevanje tekstove vsebine, najprililnejši izraz melodije, zvezano z liturgičnim dejanjem glasbenemu vodji podaja lastno znanje latinskega cerkvenega jezika; kjer je pa to znanje pomanjkljivo ali ga sploh nij, ondi mora vsakako pomagati prevod, da-si tudi čestokrat ne izraža pravega pomena posameznih besed, temuč le splošno vsebino teksta. Od pevskega vodije bi se moralo tudi zahtevati, da zna brati in da razume cerkveni koledar ali *Directorium*, ker sicer predpisanih liturgičnih pesnij niti poiskati, še manj pa, kakor cerkv. določbe zahtevajo, izvrševati ne more. In vendar bi moral vestni pevovodja svojemu pevskega zboru pomen posameznih besed in sploh vsega teksta razlagati ter odnošaj med besedo, tonom in dejanjem razjasnjevati.

Katoličan, verno sledeč skrivnostim cerkvenega leta, pride do neke notranje zbranosti, do onega cerkvenega duha, kateri toliko čudovito po raznih liturgičnih slovesnostih veje: in tega duha mora tudi katoliški pevovodja imeti, mora s cerkvenim letom živeti, ako hoče cerkvenemu duhu ustrezati in s svojim pevskega zborom verno srenjo spodbujati.

Mislimo toraj, da ne bode odveč, ali celò napačno, ako podamo gg. orglavcem ob kratkem razdelitev cerkvenega leta z latinskimi izrazi, kakor se nahajajo v cerkvenem koledarji, potem pa osnovo cerkv. koledarja z ozirom na *missale* ali mašne bukve. Spreminljive pevske molitve sv. maše nedelj in praznikov (po direktoriji ljublj. škofije) pa bode prinašal „C. Gl.“ v latinskem jeziku sè slovenskim prevodom skozi vse leto na drugem mestu.

Cerkveno leto*) ima tri glavne dele ali dōbe; vsi časi, prazniki in dnevi so le bližje ali daljše pred- in popraznovanje treh središčinih praznikov, Božiča, Velike noči in Binkoštij.

Bližje predpraznovanje so „vigilije“, ki se pa nahajajo samo pri najstarejših praznikih (izvzemši praznik čistega spočetja D. M.). Bližje

*) Gl. F. X. Haberl, Magister choralis, str. 67. i. d.

popraznovanje je osmina, katera neha z osmim dnevom po glavnem prazniku.

Daljše pred- in popraznovanje treh glavnih praznikov so nedelje (*Dominica*) z med njimi nahajajočimi se „delalniki“ (*Feria*). Kar so dnevi osmine prazniku, isto so „feriae“ nedelji. Če se nedelja više praznuje, praznuje se tudi feria, in zato ločimo *feriae majores* (večje) in *minores* (manjše). K prvim spadajo vse „feriae“ adventnega in postnega časa, sreda, petek in sobota štirih kvaternih tednov in ponedeljek (*Fer. II.*) križevega tedna.

Med tri glavne praznike vpletajo se tekom cerkvenega leta še drugi prazniki Gospodovi, Matere božje, angelov in svetnikov.

Cerkv. leto se prične s 1. adventno nedeljo; po 3. nedelji so kvaterni dnevi, četrti sledi sveti večer ali predvečer (*vigilia*), božičnega praznika in temu prazniki sv. Štefana, sv. Janeza Ev. in nedolžnih otročičev z osminami. Osmi dan po Božiči, 1. januarija, je obrezovanje Gospodovo (*Circumcisio*). Dne 6. jan. obhaja se razglašenje Gospodovo (*Epiphania Domini*). Nedelje po razglašenji (*Dom. post Epiph.*) zaključijo prvo dōbo cerkv. leta; njih število je večje ali manjše, kolikor poznej ali prej Velikanoč pade, toda več kot šest jih nij nikoli.

Daljše predpraznovanje velikonočne dōbe prične se s prvo predpepelnično nedeljo (*Septuagesima*) in obsega 2. in 3. predpepelnično nedeljo (*Sexagesima & Quinquagesima*) do pepelnične srede (*Feria IV. Cinerum*), s katero pravi 40danski post (*Quadragesima*) nastopi. Teden med 1. in 2. postno nedeljo so kvatre. S 5. postno nedeljo (*Dominica Passionis*) prične se „tihi teden“, s 6. (*Dom. Palmarum*) veliki teden (*Hebdomas major*), v katerem se posebno četrtek (*Feria V. in Coena Domini*), petek (*Feria VI. in Parasceve*) in sobota (*Sabatum Sanctum*) odlikujejo. Opomniti je, da se med 40danskim postom „feriae“ bolj slovesno obhajajo. Velika noč (*Pascha*) ima osmino, ki se konča z „belo“ nedeljo (*Dom. in Albis*); sledijo jej še 4 nedelje kot popraznovanje vstajenja Gospodovega. Po 5. nedelji obhajamo „križvo“ (*Litaniae majores* ali *Feriae Rogationum*) s praznikom Vnebohoda Kristovega (*Ascensio Domini*), 50. dan po Velikinoči pa Binkošti (*Dom. Pentecostes*), katerim so dnevi od Vnebohoda do binkoštnih vigilijs predpraznovanje (med njimi tudi *Dominica infra* (med) *Octavam Ascensionis*). Binkoštna osmina ali teden po Binkošti ima tri kvaternne dneve in konča se s praznikom presv. Trojice (*Festum Ss. Trinitatis*). Četrtek po sv. Trojici je praznik presv. Rešnjega telesa (*Festum Ss. Corporis Christi*) s svojo osmino, in sledé mu pobinkoštni nedelje do 23. (Septembra meseca obhaja se 4. kvaterni teden). Ako je več kot 24 nedelj po Binkošti, vpletejo se po 23. one nedelje, katere se po Razglašenji Gospodovem niso mogle praznovati, tako, da, ako je 28 nedelj, se vštévajo dalje od 3. po Razglašenji, ako jih je 27 od 4. i. t. d. Zadnja nedelja po Binkošti (z *XXIV. et ultima* zaznamovana) s svojim tednom zaključí cerkveno leto.

Prazniki niso vsi enake vrste in ne obhajajo se z enako slovesnostjo. Ločimo *festa simplicia* (navadne ali priproste) *semiduplicia* (polslovesno) in *duplicia* (slovesne). Poslednje zopet ločimo v *dupl. I. classis* (I. vrste), *dupl. II. classis* (II. vrste) *duplicia majora* (večje) in *duplicia minora* = *per*

annum (manjše). *Duplicia minora* so navadno zaznamovana z *dupl.* (duplex), drugi prazniki pa so natančneje označeni. Ko je bilo sčasoma toliko cerkvenih praznikov, da jih ljudstvo nij moglo več obhajati sè službo božjo in prenehanjem od hlapčevskega dela, poiskali so izraza *in foro* (= očitno praznovanje) in *in choro* (= liturgično praznovanje v cerkvi).

Posamezne škofije imajo svoje lastne praznike, kateri se ne nahajajo v rimskih liturgičnih knjigah; zato pa imajo razne škofije svoj „*Proprium Dioecesis*“.

(Konec prih.)

D o p i s i.

— **Iz Rudnika.** — Letno opravilo sv. Simona in Tadeja, patronov naše župne cerkve, 28. oktobra, se je o vgodnem vremenu izvršilo. Ker pa imamo samo enega duhovnika, treba je bilo naprositi za drugo opravilo še enega iz Ljubljane. Prišel je v moje veselje č. g. P. Angelik Hribar, vrli skladatelj cerkvenih pesen, opravljat slovesnost. Strah pred kritiko petja na koru bil je pred pragom. Boljšega pripravljanja s pevkami nij bilo mogoče, ker o prihodu č. g.-a. zvedil sem še le dan popred. Nič, kar znamo, to naj veljá! Posebnega nam za zdaj še nij moči pokazati; da pa hočemo, kolikor moči dajo, posluževati se pravega cerkvenega petja, to je naša resna volja. Pri jutranjem neslovesnim opravilu je kor pel, kakor ob navadnih nedeljah. Pokropi me . . . Napev C. Etta. „C. Glasb.“ priloga 9., leta 1881., s slovenskim tekstom podložen, a za mašo: „Večni Oče“. . . iz Sattnerjeve zbirke. Pri darovanji se je pela nova od farnih patronov iz „Zg. Danice“ (list 43. t. I.), doslej še brez napeva, na neki Riharjev napev. Po povzdigovanji: „Oj srečna duša, blagor ti“. M. Budna. „C. Glasb.“ 1882., meni zelo priljubljen napev.

Drugo veliko in slovesno opravilo je bilo ob 10 uri. Pri darovanji za cerkev, ki je bilo po govoru pred sv. mašo, ste se peli Riharja: „Bog je duh“. . . in: „Tam v priprosti hišici“. . . A. Hribarjeva, a pri slovesni maši vse latinsko. „Missa in honorem Ss. Infantis Jesu“. „Kyrie“, „Gloria“, „Credo“, „Sanctus“, „Benedictus“ in „Agnus Dei“ od J. Schweitzer-ja v C. „Introitus“, „Offertorium“ in „Communio“ je recitiral samo en pevec, a „Graduale“ ves kor unisono s spremljevanjem orgel. Poleg dnevnega „Offert.“ pel se je tudi: „Coelestis urbs Jerusalem“ (Förster). „Responsorije“ so bile vse koralne. „Tantum ergo“ in „Genitori“ v F. A. Hribar iz „C. Glasb.“ I. 1878., priloga 2.

Popoludné pete lavretanske litanije, po napevu iz knjižice II. del sv. Detinstva. Pri blagoslovih pa „Tantum ergo“ in „Genitori“, R. Burgarell, „C. Glasb.“ I. 1881., priloga 11. Pevske moči so štiri 17letne deklice in jaz sam; pojemo pa deloma v treh glasih. Če tudi nisem pričakoval, vendar se je č. g. pater o našem koru zadovoljnega izrazil; zlasti mu je dopadalo čisto in pravilno izrekovanje latinskih besedi. Res ni to, kar sem v malo letih s pomočjo prejšnjega in sedanjega, cerkvenem petju vsevetnega č. g. župnika storil, skoraj omenjati vredno, a nekaj je storjenega. To mi bode trdil vsak, kdor vé, kako pusto ledino sem pred sedmimi leti v cerkvenem petji tù začel orati. Priča naj mi sledeče: Pred prej omenjeno dobo naš kraj nij imel šole, toraj poduka v petji nij bilo nikoli. Orgel cerkev do 1877. leta nij imela, toraj tudi orglavca ne, ki bi bil pevec za trohico podučeval. Hodile so, a še ne stanovitno, na kor štiri doraščene ženske, katerih voditeljica je bila omožena. Njih izobraževalne ure v petji so bile kako nedeljo med šesto mašo pri sv. Jakobu v Ljubljani sredi cerkve, kjer so se s kora naučile napevov, a za besede šlo jim je bolj trdo, ker razen voditeljice nij znala nobena brati. Naj rajše so pele Riharjeve, a se vé da tako, če bi jih bil rajni Rihar slišal, bi bil tudi pri nas rekel, kakor je prej nekje: To ni več moje! Za pomoč o večih praznikih imele so tudi nekega basista ali bolje rečeno ponočnega kavra, ki je imel sicer močen glas, a brez vsakih besedi, to se vé. Ko sem bil v začetku prevzel petje na koru, skušal sem

zgoraj omenjeni kor v posameznih glasovih kaj novega naučiti, pa to, in ker brati niso znale, nij šlo. Rekle so mi, da se tako niso še nikoli učile. Da! trditi moram, da pri trikratni dolgi poskušnji in pri vsi moji dobri volji nijsem mogel, niti z goslamí, niti z ustni kaki posnemovalni glas od katere izvabiti. Same spoznavši, da zato niso, izostale so vse. S č. g. župnikom izbrala sva si drugi kor in to mlajše 13—16letne deklíce, tudi ta je moral zaradi nezmožnosti v branji in premalo veselja v petji izostati. Zdaj nij ostalo drugega, nego odbrati desetletne deklíce iz vsakdanje šole in to je šlo. Petje v šoli jelo je sčasoma živo in veselo postajati, sluh se je vedno bolj budil, tako, da se mi zdaj po teh letih zdí, kakor bi bile vse zastarele težave premagane. Otroci napredujejo obilno v šoli, pevke pa v cerkvenim petji.

Orglavec in učitelj.

— **Iz Tomina.** — Znaná resnica je, da imamo na Primorskem prav majhno število dobrih cerkvenih orgel. Uzroka je iskati prvič v tem, da je naša dežela poplavljená z talijanskim orgelskim švindelnóm, drugič pa v tem, da se naša cerkvena oskrbníštva premalo brigajo za to, komu se delo novih orgel izroči. Nam pa se tudi ne manjka domačih mojster-skazov, kateri od leta do leta popravljajo, recte kvarijo, uže pomanjkljive orgle. Znan nam je kraj, kjer so izdali za popravljanje majhnih, starih orglic uže toliko denarja, da bi si bili za-nj lahko omislili novo, pošteno delo; in kar je najbolj smešno, je to, da so pred dvema letoma „staremu skledniku“ dali napraviti spredej novo igralno mizo in vso novo mehaniko; — v resnici pa so zdaj orgle slabše. Kot zgled dobrih orgel nam je omeniti le, 18 spremenov velikih, dobrih orgel v Tominu, ki pa imajo žalibog samo en manual in zdihujejo še po boljši intonaciji. Te orgle je izdelal leta 1852. slavni orglar Herbiger. Druge, v Primorji jako čislane orgle, izdelane po gosp. Goršiči, so v Kobaridu. O kacic velikih orglah z dvema manualoma, kakoršnih imajo Kranjci obilo, pri nas ni niti duha ne sluha; celo v naši Gorici nimajo izglednih orgel, kajti vse goriške orgle so talijanskega kroja, imajoče po eden okrajšan manual in pedal ter obilo okrajšanih, talijansko glasbo značajocih spremenov, ki bi bolje služili otrokom v igračo, kakor v podporo resni cerkveni glasbi. Prav prijetno je toraj nas, (ki smo većinoma vajeni talijanskih škripavk), iznenadila firma gg. Zupan-ov iz Kroke, katera je pretečeno jesen postavila nove, krasno po dispoziciji, intonaciji, ličnosti in trajnosti napravljene orgle za vikariatno cerkev na Livku. Ne smemo tajiti, da smo imeli prestati velik napor proti nasprotnemu nasilstvu, hotečemu pomnožiti naše cerkvene orgle za nov, talijansk monstrum; a mi se nismo dali ostrašiti, ter smo na vso moč priporočali gosp. Zupana — in, varali se nismo! Zarad majhnega prostora so livške orgle sicer majhne; samo 6 spremenov brojijo; glasa pa so jako krepkega, čiste intonacije ko kristal. Sapnico imajo na stožke ter so prve te vrste na Goriškem. Manual 54, in pedal 22 tast prepojó vsi spremení. Ob kratkem: Trdimo, da so te orgle uzor orgel v našem Primorji in da smo se v dan kolavdacije prav težko ločili od njih. Čast. gosp. vikar livški, tamošnji občanje in vsak strokovnjak, ki je omenjene orgle poskusil, ne morejo dosti nahvaliti izvrstnega dela. Iskreno toraj želimo, da bi se našim cerkvenim oskrbníštvom oči odprle in bi, predno izročé orgle kacemu orglarju v izdelovanje, popred prepričala se o resnici naše trditve. Mojstra Zupana pa zagotovljamo, da ga bodemo po zasluženji vsestransko podpirali; k temu nas ne priganja zgolj zavest, da je „naše gore list“, marveč njegovo vestno, izbornó delo, možat značaj in tako nizka cena, kateri se zadosti načuditi ne moremo.

K dopisu „z Goriškega“, 25. nov. v 12. št. „Cerk. Glasb.“, dostavljamo to, da so peli dné 22. nov. Witt-ovo „Preismesse in hon. S. Francis. Xav.“ Uloge so bile koralne po „Enchiridion Chorale“ od Mettenleiter-ja za dotični praznik, graduale, nekoliko spremenjen po Elsner-ji in offertorium „Afferentur regi“ od D. Fajgelj-na. Popoldne, pri litanijah, peli so Witt-ove krasne litanije, potem Witt-ov (ne Groiss-ov) „Tantum ergo“ in homofonno antifono „Salve Regina“ od Röder-ja. Zadnja številka je poslušalcem najboljše dopadla. Gg. bogoslovci so peli dovršeno, le koral bi se bil imel po naših mislih hitreje peti. Dirigiral je petje č. g. Angel Čargo, tominski kaplan. Tega gospoda

poznamo kot veččega glasbenika in izvrstnega pevca; a da je tako spreten dirigent, kakoršnega nam se je 22. nov. pokazal, se nam še sanjalo ni. Čestitamo si, da ga imamo v svoji sredi. V našem odboru so se zgodile neke spremembe: Msgr. Fr. Mercina, „za našo reč ves vneti“ prvostolni dekan, ni hotel sprejeti predsedništva; enako g. dr. Flapp. Ker je toraj bilo naše stanje kritično, sklicalo je naše društvo odbornike k prvi seji v dan 6. decembra. Pri tej priliki izvoljen je bil do spomladi (ko se bode zopet sklical občni zbor) za podpredsednika č. g. P. Konstantin Luzar (ki je ob enem glasbeni vodja), č. g. prof. dr. Sedej za tajnika in č. g. Hil Zorn za denarničarja. Za prihodnjo volitev svetujemo občnemu zboru, naj si voli gospode, ki so naše stranke — ne pa nam nasprotnih elementov.

Danilo Fajgelj.

Spremenljive pevske molitve pri sv. maši

ob nedeljah in zapovedanih praznikih l. 1884. (po direktoriji ljubljanske škofije.)

Usus, quod in Missis cum cantu praetermittatur cantus introitus, offertorii, communionis et, quando post epistolam occurrit, etiam sequentiae, tollatur.

S. R. C. 11. Sept. 1847.

1. januarija. *Obrezovanje Gospodovo. (*Circumcisionis Domini*), dup. 2. cl.

Introitus.

Puer natus est nobis, et filius datus est nobis: cujus imperium super humerum ejus: et vocabitur nomen ejus, magni consilii Angelus.

Ps. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit. V. Gloria Patri. Ton. VII.

Dete nam je rojeno in sin nam je dan: na čigar rami je poglavarstvo: in imenuje se velikega svetá angelj.

Ps. Pojte Gospodu pesen novo, ker je čuda storil. V. Čast Očetu. Ton VII.

Graduale.

Viderunt omnes fines terrae salutare Dei nostri: jubiláte Deo omnis terra.

V. Notum fecit Dominus salutare suum: ante conspectum gentium revelávit justitiam suam. Allelúja), allelúja.*

V. Multifarie olim Deus loquens patribus in prophetis, novissime diebus istis locutus est nobis in Filio. Allelúja.

Videle so vse pokrajine zemlje pomoč našega Boga: ukajte Bogu vse dežele.

V. Na znanje je dal Gospod svojo pomoč: pred obličjem narodov razodel je pravico svojo. Alleluja, alleluja.

V. Velikokrat je nekdanj Bog govoril očakom po prerokih, poslednjič tiste dni govoril je nam po Sinu. Alleluja.

Offertorium.

Tui sunt coeli, et tua est terra: orbem terrarum, et plenitudinem ejus fundasti: justitia, et judicium praeparatio sedis ejus.

Tvoja so nebesa in tvoja je zemlja: zemlje krog, in kar ga napolnjuje, si ti vstvaril: pravica in sodba je priprava njegovega sedeža.

Communio.

Viderunt omnes fines terrae salutare Dei nostri.

Videle so pokrajine zemlje pomoč našega Boga.

*) „Nihil omittendum, sed Missam esse cantandam, prout jacet in Missali“. S. R. C. 5. Jul. 1631. in u. Turritan. — Nič naj se ne izpušča pri peti maši, toraj tudi alleluja ne, kadar jo moli mašnik iz misala.

6. januarija. Razglašenje Gospodovo. (*Epiphaniae Dmi.*) dup. 1. cl. cum Oct. priv.

Introitus.

Ecce advénit Dominátor Dóminus: et regnum in manu ejus, et potestas et impérium.

Ps. Deus, judicium tuum Regi da: et justitiam Filio Regis. V. Gloria Patri. Ton. II.

Glej Gospodovalec Gospod pride: in kraljestvo je v roci njegovi, in moč in gospodarstvo.

Ps. Bog, sodbo svojo daj kralju: in pravico sinu kraljevemu. V. Čast Očetu. Ton II.

Graduale.

Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

V. Surge, et illumináre Jerúsalem: quia glória Domini super te orta est.

Allelúja, allelúja.

V. Vidimus stellam ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum. Allelúja.

Vsi bodo prišli iz Sabe, zlatá in kadila bodo prinesli in hvalo Gospodu oznanovali.

V. Vstani in bodi razsvetljen Jeruzalem: ker je slava Gospodova nad teboj izšla. Allelúja, allelúja.

V. Videli smo zvezdo njegovo na Jutrovem in prišli smo z darovi molit Gospoda. Allelúja.

Offertorium.

Reges Tharsis, et insulae múnera offerent: reges Arabum et Saba dona addúcent: et adorábunt eum omnes reges terrae, omnes gentes sérvient ei.

Kralji s Tarsa in otoki bodo darov prinesli: kralji Arabljanov in iz Sabe bodo daril pripeljali: in molili ga bodo vsi kralji zemlje, vsi národi mu bodo služili.

Communio.

Vidimus stellam ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Videli smo zvezdo njegovo, in prišli smo z darovi molit Gospoda.

13. januarija. Osmi dan Razglašenja Gospodovega. (*Dies octava Epiphaniae*) dup. Introitus, graduale, offertorium, in communio — vse kakor zgoraj v praznik Razglašenja Gospodovega.

20. januarija. Dom. II. p. Epiph., presveto Ime Jezusovo. (*Ss. Nominis Jesu*) dup. 2. cl.

Introitus.

In nómine Jesu omne genu flectátur, coeléstium, terréstrium et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Ps. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

V. Glória Patri. Ton. III.

V imenu Jezusovem naj se vklanja vsako koleno, nebeščanov, zemljanov in podzemljanov: in vsaki jezik naj spričuje, da je Gospod Jezus Krist v slavi Boga Očeta.

Ps. Gospod, Gospod naš, kako čudovito je ime tvoje po vsej zemlji.

V. Čast Očetu. Ton III.

Graduale.

Salvos fac nos, Dómine, Deus noster, et cóngrega nos de natióibus: ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in gloria tua. V. Tu Dómine, pater noster, et redemptor noster, a saéculo nomen tuum.

Allelúja, allelúja.

V. Laudem Dómini loquétur os meum, et benedicat omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúja.

Reši nas, Gospod, naš Bog, in zberi nas izmed národov: da spoznamo tvoje sveto ime, in se hvalimo v slavi tvoji. *V. Ti, o Gospod, si naš oče, naš Odrešenik, od vekomaj je ime tvoje.*

Allelúja, allelúja.

V. Hvalo Gospodovo govorila bodo usta moja, in vse mesó naj hvali sveto ime njegovo. Allelúja.

Offertorium.

Confitebor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, et glorificábo nomen tuum in aetérnum: quóniam tu, Dómine suávis et mitis es: et multae miséricórdiae ómnibus invocántibus te. Allelúja.

Hvalil te bodem, Gospod naš Bog iz vsega svojega srca, in slavil bodem ime tvoje vekomaj: ker ti, o Gospod, si ljubeznjiv in mil in velicega usmiljenja do vsih, ki kličejo v te. Allelúja.

Communio.

*Omnes gentes quascumque fecisti, veni-
ent, et adorabunt coram te, Domine, et glo-
rificabunt nomen tuum: quoniam magnus
es tu, et faciens mirabilia: tu es Deus solus.
Alleluja.*

Vsi národi, kolikor si jih vstvaril, bodo
prišli in častili vpríčo tebe, o Gospod, ter
preslavljali ime tvoje: zakaj velik si ti in
delaš čuda: ti si Bog edini. Alleluja.

27. januarija. Dom. III. p. Epiph. Sv. Janez Krizostom. (*S. Joannis
Chrys. Ep. C. D.*) dup.

Introitus.

*In medio ecclesiae aperuit os ejus: et
implévit eum Dominus spiritu sapientiae,
et intellectus: stolam glorie induit eum.*

*Ps. Bonum est confitèri Dómino: et
psallere nómini tuo, Altissime. V. Gloria
Patri. Ton. VI.*

V sredi cerkve odprl je usta njegova:
in napolnil ga je Gospod z duhom modrosti
in razuma: z obleko slave ogrnil ga je.

*Ps. Dobro je slaviti Gospoda: in pre-
pevati imenu tvojemu, Najvišji V. Čast
Očetu. Ton VI.*

Graduale.

*Ecce sacerdos magnus, qui in diebus
suis placuit Deo. Non est inventus similis
illi, qui conserváret legem Excelsi.*

Alleluja, alleluja.

*V. Beatus vir, qui suffert tantationem:
quoniam cum probatus fuerit, accipiet coró-
nam vitae. Alleluja.*

Glejte velikega duhovna, ki je v svojih
dnéh dopadal Bogú. Nij ga bilo najti ena-
cega njemu, ki bi ohranil postavo Vzvišenega.
Alleluja, alleluja.

*V. Srečen mož, kateri pretrpi skušnjavo:
kajti, kadar bode skušen, prejel bode venec
življenja. Alleluja.*

Offertorium.

*Justus ut palma florébit: sicut cedrus,
quae in Libano est multiplicábitur.*

Pravični bode cvetel kakor palma: ka-
kor cedra, ki je na Libanu, bode rastel.

Communio.

*Fidelis servus et prudens, quem consti-
tuit dominus super familiam suam, ut det
illis in tempore tritici mensuram.*

Zvesti in modri hlapec, ki ga je posta-
vil gospod čez svojo družino, da jim dá ob
času mero pšenice.

2. februarija. Očiščevanje D. Marije. (*Purificationis B. M. V.*)
dup. 2. cl.

Introitus.

*Suscépinus Deus misericórdiam tuam
in medio templi tui: secundum nomen tuum,
Deus, ita et laus tua in fines terrae: ju-
stitia plena est dextera tua.*

*Ps. Magnus Dóminus, et laudábilis
nimis: in civitate Dei nostri, in monte sancto
ejus. V. Gloria Patri. Ton. I.*

Sprejeli smo, o Bog, usmiljenje tvoje v
sredi svetišča tvojega: kakor tvoje ime, o
Bog, tako je tudi tvoja slava do pokrajin
zemlje: pravice polna je tvoja desnica.

*Ps. Velik je Gospod, in vse hvale vre-
den v mestu našega Boga, na njegovi sveti
gori. V. Čast Očetu. Ton I.*

Graduale.

*Suscépinus Deus, misericórdiam tuam
in medio templi tui: secundum nomen tuum,
Deus, ita et laus tua in fines terrae. V. Si-
cut ardivimus, ita et vidimus in civitate
Dei nostri, in monte sancto ejus.*

Alleluja, alleluja.

*V. Senex puerum portábat: puer au-
tem senem regébat. Alleluja.*

Sprejeli smo, o Bog, usmiljenje tvoje v
sredi svetišča tvojega: kakor tvoje ime, o
Bog, tako je tudi tvoja slava do pokrajin
zemlje. V. Kakor smo slišali, tako smo tudi
videli v mestu našega Boga na njegovi sveti
gori.

Alleluja, alleluja.

*V. Starček je dete nosil: dete pak je
starčeka vodilo. Alleluja.*

Offertorium.

*Diffusa est grátia in lábiis tuis: prop-
tèrea benedixit te Deus in aetérnum, et
in saeculum saeculi.*

Razlita je prijetnost na ustnicah tvojih:
zatoraj te je blagoslovil Bog za zmiraj, in
na vekov veke.

Communio.

Responsum accipit Simeon a Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini.

Odgovor dobil je Simeon od Duha svetega, da ne bode videl smrti, dokler ne vidi Maziljenca Gospodovega.

(Dalje prih.)

Razne reči.

— V ljubljanskem deškem sirotišči „Collegium Marianum“ se tudi letošnje božične praznike pod vodstvom preč. g. P. Angel. Hribar-ja predstavlja dobro znani H. F. Müller-jev „božični oratorij“ s živimi podobami. Pridana mu je letos še podoba „beg v Egipt“ iz oratorija „sv. 3 kralji“ istega skladatelja; in ravno 1. zbor te podobe nam po svoji originalnosti posebno dopada. — Tudi v Novemestu je preč. g. P. Hugolin Sattner „božični oratorij“ spravil na oder in to v zadovoljnost in spodbudo občinstva.

— Cec. društvu dekanije kranjske, ozir. cerkvenemu pevskeму zboru v Kranji, podarila je dobrotna roka lep nov harmonij, kateri stane nad 200 gl. Komur je znana važnost harmonija pri pevskeḡm poduku, bode vedel tudi ceniti ta dar. Bog povrni!

— Mestna župnijska cerkev „presv. krvi“ v Gradci dobila je meseca decembra nove orgle prelepega glasú in krasnega dela. Postavil je je solnograški orglar Mat. Mauracher in sin. Orgle, katere štejejo 30 spremenov z dvema manualoma, so zlasti radi tega imenitne, ker so sestavljene po novi sistemi — niti sè sapnicami na vlake, niti na stožke. Omari ste izdelani po načrtu slavnega umetnika Ortwein-a.

— Predsedništvo cerkv. - glasbenega društva sv. Ambrozija na Dunaji je jelo izdajati „Album für Kirchenmusik“, čigar I. zvezek obsega na 11 stranéh dve G. Preyer-jevi skladbi: *Pater noster* in *Hymnus de Sanctissimo* za sopran, alt, tenor, bas in orgle. Partitura in glasovi I. zvezka veljajo 96 kr.; za naročnike je cena 1/3 nižja. Naroča se: I. Bez. Spiegelgasse Nr. 9. — Wien.

— † Štefan Lück, kanonik, stolni župnik in penitencijar v Treviru, je umrl dné 4. nov. 77 let star. Njegova vsestranska delavnost bila je izgledna. Za časa kulturne borbe, katera je toliko duhovnikov odstranila, sedel je iskreni starček po več nego 10 ur na dan v spovednici. Tolikega bremena bi še mlado truplo dolgo ne bilo moglo prenašati; zato je bil Lück zadnje leto jel vidoma pešati. Pečal se pa tudi rad z cerkveno glasbo; skoraj do zadnjega je bil pevski učitelj v stolni in uršulinski šoli. Zlasti njegova zasluga je bila, da se je jela cerkv. glasba kakih 40 let sem boljšati. Sostavil in na dan spravil je ono zbirko krasnih starejših cerkv. skladeb, ki smo jo v 10. šte. „C. Gl-a“ naznanili in priporočili in jo še danes priporočamo. In ker je dobro vedel, da izvršitev taciḡ skladeb zahteva izvežbanih pevcev, spisal je „Theoretisch - praktische Anleitung zur Herstellung eines würdigen Kirchengesanges“, knjižico, katera se mora vsakemu priljubiti. Dobri nasledki njegovega neumornega delovanja kažejo se povsodi, kjer se pečajo s zboljšanjem cerkv. glasbe, zato ranjkemu hvaležnega srca želimo: R. J. P.

Dopisnica vredništva lista: Vsem p. n. gospodom dopisnikom prisrčna hvala in srečno novo leto k novemu delu! — Č. g. — d — na G. Smo položili za zdaj „ad acta“, a ne vrgli v koš; morda še prav pride. Kar „podlistkarji“ pišejo, nij nič novega; Ben Akiba bi rekel: „Alles schon dagewesen“. Eden bi se rad „učenega“ pokazal, pa z učenostjo mu slabo gré. Sam ne vé, je-li „mandeljc ali babica“. Vrè močno; bode li še vino ali — vrelica? — Drugi, „duhovnik“, kakor pravi (kar mu pa ne vjamemo), nas tudi malo briga; k večemu bi mu svetovali, naj pogleda Mat. 18, 17. Toraj: *Pax tecum, et noli irasci*.

Listnica vredništva prilog: G. F. K. v Z. „Adventna“ nij veliko vredna, da-si tudi ima še precej cerkv. duhá; tudi se ji ne manjka harmoničnih napak v pisavi.

 Današnje 1. številko pošljemo vsem p. n. gosp. bralcem lanskega letnika. Ako bi kdo novega ne hotel več prejemati, uljudno ga prosimo, naj si naslov s kazalom 6. tečaja obdrži; **ta list pa s prilogo naj blagovoli poslati nazaj, da se bomo vedeli v prihodnje ravnati.**

Pridana je listu 1. šte. prilog.

Odgovorni vrednik lista Janez Gnjerda. — Odgovorni vrednik glash. priloge Anton Foerster. Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska R. Milic.